



Fricz Tamás - "Mesterházy Gordon" és "Bajnai Attila"

2013 szeptember 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mielőtt a kóbor apácákat sikerülne megtéveszteni a baloldalnak, sietve szeretném leszögezni: az MSZP és az Együtt 2014–PM pártszövetség megállapodása arról, hogy nem lesz közös miniszterelnök-jelöltjük, illetve nem lesz közös pártlista, csak közös egyéni jelöltek, nem végleges döntés.

Mert ami összetartozik, az össze is n?, el?bb vagy utóbb, de a választásokig biztosan.

Az el?z? heti megállapodás nem más, mint egy id?leges és kényszeredett válasz egy a baloldalon belül kínosan kiélez?dött testvérháborúra, id?leges megoldás arra, hogy az indulatok ne váljanak kezelhetetlenné a „családon belül”.

Ezt a helyzetet nyilvánvalóan Bajnai váratlan, puccsszer? javaslata váltotta ki, aki a két miniszterelnökjelölt-jelölt kéthetes el?választási küzdelmére tett javaslatot, dönt?bíróként megjelölve a közvélemény-kutató intézeteket. A fellépéseiben, nyilatkozataiban és megjelenései során láthatóan egyre inkább elbizonytalanodó, ám szerepének alaptalan túlértékelésében egyre nagyobb magaslatoakat elér? [Bajnai javaslata világossá tette a szocialisták és Mesterházy számára](#), hogy ez az ember nem viccel. Bajnai úgy akar közös miniszterelnök-jelölt lenni a baloldalon, hogy pártja, majd a pártszövetsége október óta még csak meg sem közelítette a szocialista párt népszerűségét egyetlen pillanatra sem.



Márpedig ez – egyébként teljes joggal – kiverte a biztosítékot Mesterházynál és a többi szocialistánál. Mit képzelsz magáról ez az ember, ki ez a felfújott hólyag, aki mögött álló pártszövetség lehet, hogy be sem kerül a parlamentbe a szocialisták segítsége nélkül, s mégis ? kíván lenni a leendő miniszterelnöke Magyarországnak?

Nos, ezért lépniük kellett, meg is tették: ha ekkora „nagy arc” Bajnai, akkor [legyen külön lista, s boldoguljanak Gordonkéék a saját erejükben?](#) Persze a közös célokat sem lehetett feladni, ezért maradtak a megegyezéssel egyéni jelöltek, politológus nyelven szólva a „koordinált indulás” az egyéni kerületekben.

Ám látnunk kell: ez a f?leg a szocialisták indulatából megszületett megállapodás nem végleges. Két dolgot ugyanis ne feledjünk: egyfel?l azt, hogy még nyolc-kilenc hónap van a választásokig, a politikában ez pedig, f?leg kampány idején, nagyon-nagyon nagy id?, ennyi id? alatt kismillió esemény történhet, ami miatt ez a megállapodás amúgy is felborulhat. Másfel?l viszont – és ez a fontosabb –, a baloldal szerepl?i el?bb vagy utóbb ráébrednek arra, hogy jobb nekik, ha mégiscsak szoros együttm?ködésben, közös listán indulnak a választásokon. Ezzel ugyanis nyilvánvalóan megszabadítják a baloldali vagy „bizonytalan, rejt?zköd?” baloldali szavazókat a bonyolult döntések terhért?l és egyértelm?vé válik a politikai képlet.

Hiszen Magyarországon, mint látjuk, a konzervativizmus, a liberalizmus és a szociáldemokrácia után megteremtődött a negyedik nagy ideológia, mely már nemzetközileg is terjed (lásd Charles Gátit, Cohn-Benditet, Reding asszonyt és ne soroljuk tovább), neve: antiorbánizmus. Az új ideológia általános lényege: Orbánt el kell zavarni a csudába (francba, fenébe – à la Mesterházy). Konkrétan az ideológia részleteiről: Orbánt nagyon el kell zavarni!

Szóval ne essünk a nyeretlen kétévesség semmire nem jó szerepébe. Nem kell egy pillanatnyi megállapodásról negyvenoldalas tanulmányokat írni, órákat beszélni, mert aztán másnap kezdheti az ember az egészet előlről.

Sokkal hasznosabb, ha megértjük a magyar politika immáron 22-23 éves természetrajzát. S ha ezt tesszük, belátjuk: összesen?, ami összetartozik. Vagyis: az MSZP és az Együtt 2014–PM végül mégis szövetségben fog indulni, s – ne legyen kétségünk – a Párbeszéd Magyarorszáért, Jávor, Karácsony és a többiek végül „nehéz megfontolások” után „bölcst döntést” fognak hozni, azaz beolvadnak a Bajnai-pártba (reménykedve, hogy a 10 százalékkal szemben az 5 százalékos parlamenti küszöb talán mégiscsak elérhető). Utóbbiak ezzel „fenyvesen bizonyítják” majd korábbi fogadkozásukat, hogy ők teljesen „szuverének” és egyáltalán nem eszközök Bajnai és a mögötte álló körök kezében, ők „nem lehet megvenni”...



Aki látta el? hét péntek reggel az M1 Ma reggel című műsorában azt a jelenetet, amikor [a színpadok mögött Gyurcsány és Mesterházy szót váltott egymással](#), sokat megérthetett a „nagy ellentétek” természetéből. Suttogó, de roppant bizalmas egyeztetés zajlott a volt főnök és a volt beosztott között arról, hogy mit hogyan kell tálni a nyilvánosság felé. Íme, a nagy és félelmes ellentétek a baloldal egyes szereplői között. (Itt jegyzem meg zárójelben, hogy ettől függetlenül Gyurcsány kettős játékot játszik: valójában ez az érdekes ember még semmit nem adott fel, bármennyire is megdöbben ez már önmagában is. De minderről egy későbbi jegyzetben.)

Egyszóval jobb tájékozódásunk és a naivitás elkerülése végett mindig gondoljunk a valóságos és egyben szimbolikus színpadok mögé.

Fricz Tamás -mno.hu



Ajánló

